

1944. május 4-én született. Tanulmányait a Színház- és Filmművészeti Főiskolán végezte. 1966-tól a Madách Színház színész-rendezője. SZOT-díjas, Jászai Mari-díjas, Kossuth-díjas, érdemes művész. 1974-től a Színház- és Filmművészeti Egyetemen tanít. 1988-tól a színházi főtanszak vezetője, 1994 és 2001 között az intézmény rektora. 2002-ben oktatói tevékenységéért Apáczai Csere János-díjban részesült. 1998-tól a Széchenyi Irodalmi és Művészeti Akadémia tagja.

Megjelent könyvei: Királyok az alagútban (1985), Emlékpróba (1995), "sárból, napsugárból" (2004).

Huszti Péter

- *Vidám szellemidézéssel ajándékozta meg a nyugdíjas korosztályt. Milyen kötődése van az idős emberekhez? Van-e köztük olyan, akinek személy szerint sokat köszönhet?*

Borzasztóan tisztelem és nagyon szeretem az idős embereket. Mindig nagyon kötődtem a nálam idősebbekhez, nagyon jó barátságban voltam azokkal is, akikről írok az Európa Könyvkiadó gondozásában most megjelent "sárból, napsugárból" című könyvemben, köztük Illés Endrével, aki nagyon sok évvel volt idősebb nálam, sokat beszélgettem Illyés Gyulával, Németh Lászlóval is, Borsos Miklóssal is. Nagyon jó barátságban vagyok Szabó Magdával, és itt természetesen nem helytálló az idős jelző. Szeretem őket, és lenyűgöz ezeknek az embereknek a bölcsessége. Az iménti győri előadásomon ismét megerősödtem abban a hitben, amit a nyugdíjasok iránt érzek. Azt mondhatom, hogy fantasztikusan jól esik a nyugdíjas közönség személyem iránti figyelme, és az az érzékenységük, amellyel az elmúlt másfél órát, a nem is egyszerű előadásomat követték. De nem különítem el az érzéseimet az idősebbekre. Tisztelem én a fiatalokat is, ha van bennük tisztelni való.

- *A színészek általában este "élnek". Huszti Péternek melyik a kedvenc napszaka?*

Mostanában a reggeleket szeretem nagyon. Amikor elindul a nap: rádió-hallgatás, olvasás, készülődés. Ha nyaralok éppen, akkor is a reggeleket szeretem, akár tengeren van reggel, akár mondjuk egy párizsi utcán, amikor még olyan tiszta minden, és amikor locsolják az utcákat. Emlékszem, egészen fiatal színész koromban természetesen óhatatlanul az estéket meg az éj-szakákat szerettem a legjobban, mert akkor történtek a fontos dolgok. Hogy most a reggeleket szeretem, ez mégsem az idő múlásának tudható be. Valahogy egyszerűen imádom a reggelek tisztaságát.

- *Ha valamit változtathatna a világban, mi volna az?*
Megszüntetném a cinizmust. Megszüntetném azt, hogy a pénz ekkora szerepet kapjon mindannyiunk életében. Szeretném, ha megint az szabná meg az emberek értékét, hogy önmaguk mennyit érnek.
- *Mi a legfőbb érték ön szerint az egészségen kívül?*
Az ember hitele. Az, hogy emberként a hitelünket a jóban, a rosszban, a bajban és a csődökben, vagyis a magunk csődjeiben is megőrizzük. És az emberi méltóság is izgat nagyon, a méltóságot lenne jó megőrizni, ami nem kötődik pénzhez, nem kötődik semmihez.
- *Nem idegen öntől a siker. Huszti Péter népszerű színművész, Apáczai-díjas tanár, a "sárból, napsugárból" című könyv ünnepelt szerzője. Mindezek ellenére van-e hiányérzete?*
Olyan szakmai hiányérzetem, hogy például mit akarnék még eljátszani, ilyen nincs, nem is volt sose. Az én hiányérzeteim nem a szerepléssel kapcsolatosak, sőt, nem is hiányérzetem, hanem félelmem van inkább, hogy mind azt a sok gazdagságot, ami az elmúlt évtizedekben színházakban, filmekben, zenében, irodalomban megszületett, nehogy megegye ez az új szemlélet, amelynek óhatatlanul az irányítója a pénz. Nekünk nincsenek ásványi kincseink, nincs tengerpartunk. Szerintem ennek az értékes kis magyar népnek a kincse abból áll, amit éppen a kultúra terén halmoztak föl elődeink, a nagyszerű írók és muzikusok. Ezeket ne herdáljuk el, ne engedjük a feledésbe! Ezekre ugyanúgy kell vigyázni, s ugyanúgy kell foglalkozni velük, mint egy kerttel. Kell, hogy ezekre maradjon energiánk és kedvünk.
- *Ha új könyvét öt mondattal lehetne ajánlani, mi lenne ez az ön mondat a legilletékesebbtől? Miért érdemes belelapozni, mit talál benne az olvasó?*
Az olvasói visszhangból ítélve úgy érzem, hogy talán sikerült valamit megmutatni abból, hogy mi mindenből áll össze egy színházi előadás, egy szerep, egy társulat. Hogy mennyi minden emberi dolog kell ehhez. Hogy a barátság, a szeretet, a féltékenység, a bizalom, a kétkedés és az egymás iránti tisztelet hogyan épül egy előadásba, hogy lesz ezekből egy társulat, egy csapat. Érdekes lehet a könyvem azoknak is, akik a színházzal foglalkoznak, de szól mindenkinek, akit érdekel a színház, akit érdekelnek a hibáikkal, erényeikkel és boldogságukkal élő nagyszerű emberek. Találójában nem is tudnám mondani, minthogy a sárból, napsugárból összegyúrt emberekről szól, akikről Lucifer nagyon szigorúan beszél. De én, aki játszottam Lucifert is, Ádámot is és az Urat is, ma már vitatkoznék Luciferrel, aki azt mondja, miért is kezdtem emberrel nagyot, ki sárból, napsugárból összegyúrva, tudásra törpe és vakságra nagy. Ez nagyon sommás, és emiatt nekem nagy vitám van Luciferrel. Mert először is az ember ugyanolyan nagy a tudásra is, mint ahogy fenyegeti a vakság veszélye, amikor nem látja meg a dolgokat. Szerintem igenis az Úristennek van igaza Az ember tragédiájában, amikor a végén Ádámnak elmondja, hogy küzdeni kell, dolgozni kell, de ott lesz melletted majd az Éva, és végig kell járni az utat. Számomra ez jobban átélhető. Jobban elfogadom azt a mondatot, hogy Ember küzdj, és bízva bízzál, mint azt, hogy sárból, napsugárból összegyúrva, tudásra törpe és vakságra nagy.
- *Lapunkban lehet üzenni az idősödő korosztálynak. Ön milyen megszívlelendő tanáccsal látná el őket?*
Nem mernék tanácsot adni, inkább én folyamodnék tanácsért azokhoz a nagyszerű emberekhez, akik megéltek hetven-nyolcvan évet, és azt kérdezném tőlük, hogy az elkövetkezendő tíz-húsz évben mit kellene csinálni.